# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 44456**

гр. София, 12.11.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Второ отделение 59 състав,** в публично заседание на 22.10.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5969** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от „Ес Пи Ес Ескорт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], жалба срещу заповед № 3286з-535/09.02.2026 г., издадена от директора на ГД Национална полиция, с която е отнет Лиценз № 3152/04.08.2017 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1, т. 4 /охрана на ценни пратки и товари/ от ЗЧОД /отм./ на територията на цялата страна и Лиценз № 3/02-516/24.08.2020 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 /лична охрана на физически лица и охрана на имуществото на физически или юридически лица/ от ЗЧОД на територията на цялата страна, издадени на жалбоподателя.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Посочва, че административният орган е основал акта си на предоставена от НАП информация за наличие на непогасени публични задължения в размер над 5000 лв., които към момента на издаване на заповедта са спорни и неустановени по основание и размер. Посочва още, че преди издаването на оспорения акт дружеството е подало искане за отписване на задълженията поради изтекла погасителна давност на основание чл. 171 и чл. 173 ДОПК, което обстоятелство прави извода за наличие на задължения по смисъла на чл. 47, т. 2, б. „а“ ЗЧОД преждевременен и фактически необоснован. Органът е следвало да спре административното производство до окончателното произнасяне на данъчните органи, за да не се засягат неоправдано правата на лицензианта. Моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира разноски.

В съдебно заседание не се представлява.

Ответният орган – директорът на ГД Национална полиция, е представил административната

преписка по издадената заповед.
В представено становище по жалбата, чрез юк С., е оспорил същата като неоснователна. Посочва, че към датата на отнемане на лиценза, жалбоподателят има непогасени публични задължения, които не са разсрочени или просрочени. Това представлява основание за отнемане на лиценза, като органът действа при обвързана компетентност, не може да бездейства и е длъжен да приложи закона и да отнеме лиценза. Счита, че заповедта е издадени при спазване на материалноправните и процесуални норми. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
В съдебно заседание не се представлява.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
„Ес Пи Ес Ескорт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] притежава лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 3152/04.08.2017 г., издаден на основание чл. 14 Закона за частната охранителна дейност, за извършване на дейности по чл. 5, ал.1, т.4 ЗЧОД – охрана на ценни пратки и товари. Лицензът е издаден безсрочно и на основание чл. 4, ал.2 ЗЧОД е издаден за извършване на дейности на територията на цялата страна.
„Ес Пи Ес Ескорт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] притежава и лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 3/02-516/24.08.2020 г., издаден на основание чл. 40/49, ал.2 Закона за частната охранителна дейност, за извършване на дейности по чл. 5, ал.1, т.1 и т.2 ЗЧОД – лична охрана на физически лица; охрана на имущество на физически или юридически лица. Лицензът е издаден безсрочно и на основание чл. 4, ал.2 ЗЧОД е издаден за извършване на дейности на територията на цялата страна.
С уведомление, изпратено по електронна поща на 14.10.2025 г., с вх. № 328600-66683/15.10.2025 г., на основание чл. 182, ал.2, т.2 ДОПК, НАП е уведомила ТД НП, че „Ес Пи Ес Ескорт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] има непогасени публични задължения в размер над 5000 лв. Дружеството не е погасило задълженията си и не е предложило надлежно обезпечение. Предприети са действия от страна на публичния изпълнител за събиране на публичните вземания.
За изясняване на случая, от ГД НП е изпратено писмо до ТД на НАП-С., като е поискана информация какъв е вида на непогасените задължения към осигурителните фондове по декларации обр.6, както и задължения към държавата, с конкретен по вид, номер, дата, месец и година, както и има ли допуснато разсрочване или отсрочване на публичните вземания.
На поисканата информация, ТД на НАП са отговорили с писмо вх. № 328600-70652/31.10.2025 г., като са посочили, че срещу „Ес Пи Ес Ескорт“ ЕООД е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2025 г. за събиране на декларации обр. 6 – УПФ, ЗО, ДДФЛ, ДОО. Уточнено е, че задължението не е разсрочено или отсрочено с решение, както и че няма извършени плащания по изпълнителното дело.
Жалбоподателят „Ес Пи Ес Ескорт“ ЕООД е уведомен за започване на производството по отнемане на лицензи за извършване на частна охранителна дейност - № 3152/04.08.2017 г. и № 3/02-516/24.08.2020 г. съгласно чл. 20, ал.1 АПК, със съобщение рег. № 328600-73070/11.11.2025 г., получено от представител на дружеството на 27.01.2026 г. Със становището е предоставен срок за представяне на доказателства и възражения. Не се установява по делото да са налични представени допълнителни доказателства, или да са направени възражения.
Преди издаване на процесния акт, към 05.02.2026 г., е направена справка в регистъра на задължените лица към НАП, от която е установено, че дружеството има задължения.

Въз основа на извършената проверка е издадена заповед № 3286з-535/09.02.2026 г., издадена от директора на ГД Национална полиция, с която е отнет Лиценз № 3152/04.08.2017 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1, т. 4 /охрана на ценни пратки и товари/ от ЗЧОД /отм./ на територията на цялата страна и Лиценз № 3/02-516/24.08.2020 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 /лична охрана на физически лица и охрана на имуществото на физически или юридически лица/ от ЗЧОД на територията на цялата страна, издадени на жалбоподателя.
Отнемането на двата лиценза е мотивирано с наличието на задължения към държавата, основание предвидено в чл. 49, ал.1, т.1, вр. чл. 47, т.2, б. а ЗЧОД.
Заповедта е връчена на представител на жалбоподателя на 23.03.2026 г.
Жалбата е подадена на 09.04.2026 г., с п.к. от 06.04.2026 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:
Предмет на оспорване е заповед № 3286з-535/09.02.2026 г., издадена от директора на ГД Национална полиция, с която е отнет Лиценз № 3152/04.08.2017 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1, т. 4 /охрана на ценни пратки и товари/ от ЗЧОД /отм./ на територията на цялата страна и Лиценз № 3/02-516/24.08.2020 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 /лична охрана на физически лица и охрана на имуществото на физически или юридически лица/ от ЗЧОД на територията на цялата страна, издадени на жалбоподателя.
Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 49, ал.3 ЗЧОД, видно от приложните по делото доказателства, жалбоподателят има правен интерес от оспорване на акта, тъй като е притежател на двата отнети лиценза, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е основателна.
По съответствието на решението с процесуалните разпоредби.

Оспорената заповед е издадена от директора на ГД Национална полиция, на основание чл. 49, ал.1, вр. чл. 40 ЗЧОД, съгласно която разпоредба лицензът се отнема от органа по чл. 40 ЗЧОД, а съгласно последвана лиценз за извършване на частна охранителна дейност се издава от директора на ГД НП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице. Поради изложеното, заповедта е издадена от компетентен орган.
Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт – чл. 49 ЗЧОД, който предвижда, че лицензa се отнема с мотивирана заповед. Посочен е издателят на акта, за какво се издава заповедта, кои лицензи с посочени номера и притежател, се отнемат, както

и каква е причината за отнемането на лицензите. Описаната е извършената проверка и какво е установено от нея. Изложени са фактическите и правни основания за издаването на заповедта. Мотиви се съдържат както в самата заповед, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на решението не са допуснати нарушения на административно производствените правила. След получаване на информация от НАП за наличие на публични задължения от „Ес Пи Ес Ескорт“ ЕООД, ГД НП са извършили проверка, като са изискали допълнителна информация от ТД на НАП-С., уведомили са лицензопритежателя за започналата процедура по отнемане на лицензите и са му дали възможност да представи доказателства и да направи възражения по процедурата. В крайна сметка нито са направени възражения, нито са представени доказателства и след направена проверка в регистъра на задължените лица към НАП, от която е установено, че дружеството има задължения, е издадена процесната заповед.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че при постановяване на процесната заповед, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му, на процесуално основание. Освен това, настоящия съдебен състав поддържа разбирането, че за да бъде основание за отмяна, едно процесуално нарушение следва да е съществено, т.е., ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи.

Предвид съответствието на заповедта с процесуалните правила, законосъобразността на оспореното решение ще следва да се преценява на основание съответствие с материалния закон.

По съответствието на решението с материалните разпоредби.

С оспорената заповед, директора на ГД Национална полиция е отнел два, притежавани от жалбоподателя лицензa за извършване на частна охранителна дейност - охрана на ценни пратки и товари и лична охрана на физически лица и охрана на имуществото на физически или юридически лица, поради това, че дружеството има публични задължения към НАП, което основание е разписано в чл. 49, ал.1, т.1, вр. чл. 47, т.2, б. а ЗЧОД.

По делото се установява, че дружеството жалбоподател е притежател на два лицензa за извършване на частна охранителна дейност, както и, че към датата на издаване на заповедта дружеството има непогасени публични задължения към НАП, които не са били разсрочени или отсрочени.

Съгласно разпоредбата на чл. 49, ал.1, т.1, вр. чл. 47, т.2, б. а ЗЧОД /в относимата редакция/ лицензът се отнема от органа по чл. 40 с мотивирана заповед, в случаите по чл. 47, т. 1 – 4, а именно когато има задължения към държавата или към осигурителните фондове за задължително обществено осигуряване, освен ако компетентният орган е допуснал разсрочване или отсрочване на задълженията. Т.е., наличието на посочените задължения са основание за отнемане на лицензa и при липса на други допуснати нарушения, не са налице основания за отмяна на акта. Въпреки дадените на жалбоподателя указания с определението от 19.06.2026 г. дружеството да докаже, че отговаря на изискванията на ЗЧОД за притежаване на лицензи за извършване на частна охранителна дейност, не се представиха и съответно не се събраха такива доказателства. Поради това, на представените доказателства за наличие на публични задължения от страна на „Ес Пи Ес Ескорт“ ЕООД, последният не противопостави такива, от които да се направи извод, че дружеството отговаря на изискванията на чл. 47, т.2, б. а ЗЧОД за притежаване на лицензи. Предвид изложеното, съдът намира, че заповедта е законосъобразна.

Към настоящия момент обаче, с измененията в ДВ, бр.96 от 20.10.2026 г., това основание за прекратяване на лицензите е отпаднало, т.е., чл. 47, т.2, б. а ЗЧОД е отменена. В този смисъл

следва да се преценява дали изменението в закона и отпадането на това основание за прекратяване на лицензa, е приложимо към настоящия казус. В този смисъл, съдът прецени следното. На основание чл. 142 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.
К. съд на Република Б., в свое Решение № 4/14.05.2020 год., постановено по к.д. № 9/2019 г. се е произнесъл в смисъл, че правната теория и практиката приемат, че в административното право при индивидуалните и общите административни актове е приложим този закон, който е в сила към момента на издаването им. Този принцип въплъщава правната сигурност и предвидимост в този клон на правото, в който отношенията държавен орган - гражданин (организация) са уредени по вертикала - на власт и подчинение. Преценката на съда при контрола за материална законосъобразност върху тези административни актове е дали фактите, предвидени в хипотезата на правната норма, са били правилно установени от издаващия акта административен орган и дали към тях е приложен правилно материалният закон, който е регулирал обществените отношения именно към този момент. АПК не предоставя на съда компетентност да преценява дали нов материален закон, или изменен закон, последващи издаването на акта, са приложими при висящо съдебно производство. Не съществува възможност за преценка на съда и за приложението на по-благоприятен закон (така, както е предвидено в чл. 2, ал. 2 от НК по отношение на престъпленията). Приложението на такива закони би могло да се реализира, но само ако законодателят изрично им е придал обратно действие, съгласно чл. 14 ЗНА. При осъществяване на съдебен контрол върху посочените административни актове, последващ издаването на акта материален закон може да бъде приложен от съда само ако законодателят е разпоредил това – да е приложим спрямо правоотношенията, предмет на висящи съдебни производства. Важен аспект на правовата държава в материален смисъл е забраната за произвол при упражняването на държавната власт. К. съд е приел, че произволът представлява „нарушение на обективен критерий като мащаб за справедливост“ (Решение № 1/2005 г. по к. д. № 8/2004 г., Решение № 4/2019 г. по к. д. № 15/2018 г.). Разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК е гаранция за предотвратяване на нееднаквото приложение на материалния закон в административното право. Задължавайки административния орган при издаването на административен акт (индивидуален или общ) да приложи материалния закон, който действа към този момент, а съдът да извърши контрол за материална законосъобразност на административния акт именно съобразно този приложим закон, разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК обезпечава избягването на произвола по прилагането на материалния закон и неравното третиране на правните субекти. Следователно при липса на преходни и заключителни разпоредби, уреждащи действието на правната норма на чл. 47, т.2, б. а ЗЧОД, съдът следва да прецени дали процесната заповед е била материално законосъобразна към датата на издаването й.

По разноските:
На жалбоподателя не се дължат разноски предвид изхода на спора.
Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на делото такова му се дължи. При определяне на размера навъзнаграждението, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, взе предвид и фактическата и правна сложност на делото, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в минималния размер от 200 лв. /102,26 евро/.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, 59

състав на Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата срещу „Ес Пи Ес Ескорт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], срещу заповед № 3286з-535/09.02.2026 г., издадена от директора на ГД Национална полиция, с която е отнет Лиценз № 3152/04.08.2017 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1, т. 4 /охрана на ценни пратки и товари/ от ЗЧОД /отм./ на територията на цялата страна и Лиценз № 3/02-516/24.08.2020 г. за извършване на дейност по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 /лична охрана на физически лица и охрана на имуществото на физически или юридически лица/ от ЗЧОД на територията на цялата страна, издадени на жалбоподателя.

**ОСЪЖДА** „Ес Пи Ес Ескорт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на Главна дирекция Национална полиция сумата от 102,26 евро, направени по делото разноски за юрисконсулт.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

**СЪДИЯ:**